

מסורת הש"ס

הזורק פרק שמיני גיטין

ע"א

עין משפט
גזר מצוה

(א) שבת ד. לו. ב"ק ע"ג.
 (ב) נדפריה שלש שעות.
 ועי' מהר"ם ש"ך.
 (ג) ונעיל ע"ג. (ד) שבת 1.
 ע"ש. (ה) גי'ל זורק. רש"י.
 (ו) נדפריה ופולו ונעיל.
 רש"י. (ז) שבת ד.
 (ח) נדפריה ופולו ומגרשת.
 (ט) נדפריה נדפריה.
 (י) גי'ל ממרה. רש"י ועי'
 מהר"ם ש"ך. (יא) ונעיל
 תוספות שבת ה. ד"ה לא
 וי"ק ע. ד"ה כמאן.

מוסף רש"י

קלושה כמי שהונחה
 דמיא. תפס הו"א וקלט
 באריה של שעות הכינס
 כמי שהנחה בזכות הוא
 ואע"ג דלא נת (שבת ד.)
 הורק מרשות לרשות כיון
 שקלטו האויר תמידי משום
 שבת דיון דסופו לנת
 כמות דמיא. (ב"ק ע.)
 דאושלה מקום. תנחו
 לקות זו גט. דלשאלה
 השאלה (לעיל ע"ג). נעץ
 קנה. סממיה אין רכב ד'
 מיהו ונת על גבי.
 חייב. כמות ע"ג קרקע
 דלא בני הנחה על גבי
 מקום ד' צרה"י (שבת ג.)

מוסף תוספות

א. שאין מקורה. מוס' ב"ק
 ע ע"ג ד"ה כמאן. [דהא]
 הכא החצר איירי דאינה
 מקורה. רשב"א. ב. אפילו
 בלא מחיצות כלל. תוס'
 ב"ק ג. ג. ולא איפשיטי
 החם. ר"ן. ד. דמינוכר טי
 שהוא מתחלק מן ההנחה
 שהורק כלפי מעלה.
 רשב"א.

גמ' והא לא מינטר. אורח הגג דלמי זיקא ושדי ליה מקמי דלינת וכי
 לא שדיה זיקא ואירע לו דבר אחר שבה כלב וקלטו או גשמים מחקוהו
 אמאי קמני מגורשת מן האויר הא צענין אור שסופו לנוח: **בפסוק**
מג' ב' אור דמתני' צבכי עסקינן דהוי כמאן דנח והלכך קנאתו
 בהנחתו דכיון דהגג גבוה י' הוא הו"א
 לה חצר המשמרת לכל דניח בגויה:
והא לא מינטר. דקס"ד שהגג גבוה
 ממונת החצר והכי קמני כיון שילא
 מרשות הגג מגורשת הא אין סופו
 לנוח אפילו לא צלח דליקה דלמי זיקא
 ודחי ליה חוץ למחילות: **שפוי מחילות**
התחנות. של חצר: **עודפות.** על
 מעקה של גג דכי נפיק מגג מעט
 לאויר מחילות חצר ומשום הכי צענין
 עודפות דהאי דקאי בתוך מחילות
 מעקה הגג. וזרקו כלפי מעלה כדי
 שיעבור את המעקה ויפול לחצר:
קלושה. בתוך האויר: **כמי שהנחה.** לארץ
 דמתיא^א הורק צבכת מרה"ר ליה"ר
 ורה"י צאלמע רבי מתיא וזכמים
פוטרים: וא"ל רבי זורא לרבי אפי' כו.
גרסי' בה דכשני עולא אפילו תימא
 רבנן כו': **דרך יודע.** כשזרקו כלפי
 מעלה כדי להעצירו את המעקה לא
 נמחק עד שהגיע לחזור ולירד: **אצל**
נמחק דרך עלייה. אע"פ שילא מאויר
 הגג לאויר חצר ומחילות התחנות

עודפות: אינה מגורשת. דרך סילוקו
 לא מיקרי נתינה אלא דרך הנחתו לנח
 לרשות: **שקדם גט דליקה.** שקדמה
 זריקת הגט בחצר קודם שתיא הדליקה
 באויר החצר: **רשויים תוקום לגיטין.**
 אם השאלה הצעל מקום תחניו
 וכללת גיטה לא השאלה גגו או ביתו
 ולא חמרינן לא קפיד דתי מקומות לא
 מושלי. משום דמייח עלה רחיה ממתני'
 נקט ל' הכא: **הא כדאיסא והא**
כדאיסא. רישא צגג לידה וחצר לידיה
 וצענין אור הגג: **סיפא צגג לידיה**
וחצר לידיה. מיגרשא באויר חצר אצל
 אי מרוייה לידיה ואשלה מקום אימא
 ח' ללא קפיד: **שלש מדות צגיטין.**
 חלוקות מדין שאר איסורין: **הני מיני.**
 דפליגי רבנן: **והא דחמך רב חסדא**
נעץ קנה. בחצר גבוה ממחילת החצר:
זורק. מרה"ר: **ונה על גביו חייב.**
 דהו"א לה הנחה צרה"י שאויר רה"י
 עולה עד לרקיע אע"ג דאויר רשות
 הרבים אינו למעלה מעשרה כדלמרי'
 צבס' שבת (דף טז ע"ב). **הני מיני.** דהוי
 כמות לארץ לענין שבת: **אצל.** אם
 היה חצר של אשה וקנה נעון גבוה מן
 המחילות אינה מגורשת שאין סופו לנוח
 לארץ דמני ליה זיקא חוץ למחילות
 וטעמא דגיטא משום חצר המשמרת
 הוא דומיא לידה והא לא מינטר:
 והא

היתה עומדת בראש הגג. לרבי אשעיא דאמר לעיל (ע"א) אפילו היא
 צטבריה וחכרה צליפויי האי עומדת היינו כמי שעומדת
 כלומר כגון שמתמרת כדמשי לעיל אעומדת בתוך ביתה או בתוך
 חכרה אי נמי נקט עומדת לאשמועינן דבגג לידה מייירי שעומדת
 צרשותה דמקמי לה בגמרא:

בגון שהיו מחיצות התחנות עורפו'
 ע"ה הער'ונות. דמיד שילא
 מרשות גג נכנס לרשות חצר וא"ת ומה
 מועיל דעודפות מ"מ כשזרקו מעל
 המעקה לא מנטר כנגד הגג וי"ל דכיון
 דשלש מחילות עודפות חשיב משמרת
 ואין לחוש למחילה רביעית אי נמי
 כשהגג קצר וחצר רחב הרבה ועודפות
 המחילות גם י' רביעית מצד זה ומצד זה
 וכנגד המעקה אינו כי אם פתח צעלמא
 אי נמי כשהגג עומד בצלמא החצר ולא
 מן הצד ומחילות החצר מוקפות לו מכל
 צד וא"ת דלמרינן במרובה (ב"ק דף ע"ג):

מתני' היתה עומדת על ראש הגג וזרקו
 לה כיון שהגיע לאויר הגג הרי זו מגורשת
 הו"א מלמעלה והיא מלמטה וזרקו לה כיון
 שיצא מרשות הגג נמחק או נשרף הרי זו
 מגורשת: **גמ'** והא לא מינטר אמר רב
 יהודה אמר שמואל יבגג שיש לו מעקה
 עסקינן עולא בר מנשיא משמיה דאבימי
 אמר יבכא בפחות משלשה סמוך לגג
 עסקינן דכל פחות משלשה סמוך לגג כנג
 דמי: הוא מלמעלה: והא לא מינטר א"ר
 יהודה אמר שמואל יבגון שהיו מחיצות
 התחנות עורפות על העליונות וכן אמר
 רבי אלעזר א"ר אשעיא בגון שהיו מחיצות
 התחנות עורפות על העליונות וכן אמר
 עולא א"ר יוחנן בגון שהיו מחיצות התחנות
 עורפות על העליונות א"ל ר' אבא לעולא
 כמאן כרבי דאמר קלושה כמי שהונחה
 דמיא א"ל אפילו תימא רבנן עד כאן לא
 פליגי רבנן עליה דרבי אלא לענין שבת אבל
 הכא משום אינטורי הוא והא קא מינטר וכן
 אמר ר' אפי' א"ר יוחנן בגון שהיו מחיצות
 התחנות עורפות על העליונות א"ל רבי
 זירא לר' אפי' כמאן כרבי דאמר קלושה כמי
 שהונחה דמיא א"ל אפילו תימא רבנן עד
 כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי אלא לענין
 שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא קא
 מינטר: **נמחק:** א"ר נחמן אמר רבה בר
 אבוה לא שנו יאלא שנמחק דרך ירידה אבל
 נמחק דרך עלייה לא מאי טעמא מעיקרא
 לא למינה קאי: **נשרף:** אמר ר"ג אמר רבה
 בר אבוה לא שנו יאלא שקדם גט לדליקה
 אבל קדמה דליקה לגט לא מ"ט מעיקרא
 לשריפה קאזיל אמר רב חסדא רשויות
 חלוקות בגיטין א"ל רמי בר חמא לרבא מנא
 ליה לסבא הא א"ל מתני' היא היתה עומדת
 על ראש הגג וזרקו לה כיון שהגיע גט לאויר
 הגג הרי זו מגורשת במאי עסקינן אילימא
 בגג לידה וחצר לידה למה לי אויר הגג אלא
 בגג לידיה וחצר לידיה כי הגיע לאויר הגג
 מאי הוי אלא שפיטא יבגג לידה וחצר לידיה
 אימא סיפא הו"א מלמעלה והיא מלמטה

וזרקו לה כיון שיצא מרשות הגג נמחק או נשרף הרי זו מגורשת ואי בגג
 לידה וחצר לידיה אמאי מגורשת אלא בגג לידיה וחצר לידה רישא בגג לידה
 וחצר לידיה סיפא בגג לידיה וחצר לידה אלא לאו דאושלה מקום דחד
 מקום מושלי אינשי תרי מקומות לא מושלי אינשי א"ל מירי איריא דלמא
 הא כדאימא והא כדאימא רישא בגג לידה וחצר לידיה סיפא בגג לידיה
 וחצר לידה אמר רבא שלש מדות בגיטין הא דאמר רבי קלושה כמי שהונחה ופליגי רבנן
 עליה הני מיני לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא מינטר והא רב חסדא
 נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו טרסקל וזרק ונה על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב לפי
 שרשות היחיד עולה עד לרקיע הני מיני לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא יוהא לא מינטר
 והא

בש א מיי פ"ה מהל'
 גירושין הל' ג סמג
 עשין ט' טו"ע ח"ע סימן
 קלט ספק ד':
 ל ב מיי שם הלכה ד
 טו"ע שם ספק ו':
 לא ג ד מיי שם הלכה ג
 טו"ע שם ספי' ד':
 לב ה ו מיי שם טו"ע
 שם ספק ו':
 לג ז ה מיי שם טו"ע
 שם ספק ד':
 לד ט מיי שם הלכה ד
 טו"ע שם ספק ו':
 לה י מיי פ"ד מהל'
 שבת הלכה ז סמג
 לאוין פה טו"ע א"ח
 סימן שמה ספק ה':
 לו כ מיי פ"ה מהלכות
 גירושין הלכה ו סמג
 עשין ט' טו"ע ח"ע סימן
 קלט ספק ו':

פסקי ר"ד

שנח בקרקע: היתה עומדת
 על ראש הגג וכו' והא לא
 מינטר פי"ח דאפילו זיקא
 ואמרת ליה לבראי ואמאי
 קמני כיון שהגיע לאויר
 הגג ואע"ג דלא נח אם
 נשרף או נמחק היא
 מגורשת אמר רב יהודה
 אמר שמואל בגג שיש לו
 מעקה עסקינן עולא בר
 מנשה משמיה דאבימי
 אמר יבכא בפחות מג'
 סמוך לגג עסקינן וכל
 פחות מג' סמוך לגג כנג
 דמי: הוא מלמעלה וכו'
 פי' וישא בגג לידה וחצר
 לידיה סיפא בגג לידיה
 וחצר לידיה: והא לא
 מינטר פירוש דקס"ד
 שהגג גבוה מחומות החצר
 דאחי זיקא ושדי ליה
 לבראי ויחייב תני כיון
 שיצא מרשות הגג נמחק
 או נשרף קודם שיגוש
 באויר החצר הרי זו
 מגורשת אמר רב יהודה
 אמר שמואל בגון שהיו
 מחיצות התחנות
 עורפות על העליונות וכי
 נפיק מאויר הגג מיד מגיע
 לתוך מחיצות החצר:

(א) גי'ל פ"י דלמי זיקא ושדי
 ליה לצלמי וכו'.